

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 14C/420/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4313224952
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Kostolanská
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2019:4313224952.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, sudkyňou JUDr. Lenkou Kostolanskou, v spore žalobkyne: O. J., G. E. N. XX, proti žalovanej: M. K.Ř., G. H.. G. XXX, K., o zaplatenie sumy 198 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a** .

II. Žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, doručenou súdu dňa 10. 12. 2013 a upresnenou dňa 13. 03. 2014 sa žalobkyňa domáhala zaplatenia sumy 198 eur s príslušenstvom, ktoré bolo tvorené úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne odo dňa 19. 06. 2013 z dlžnej sumy do zaplatenia a tiež zaplateného súdneho poplatku. Svoj návrh odôvodnila tým, že dňa 19. 06. 2013 vložila na účet žalovanej sumu vo výške 198 eur s tým, že jej prisľúbila, že s určitosťou vybaví úver, avšak nevybavila, ako ani poskytnutú sumu nevrátila a to ani napriek výzve.

2. Súd vo veci najskôr rozhodol platobným rozkazom zo dňa 22. 08. 2014 č.k. 14C/420/2013-27, proti ktorému podala v zákonom stanovenej lehote odôvodnený odpor žalovaná a namietala, že nikdy pre americkú spoločnosť F. A. nepracovala a nemá s touto spoločnosťou v žiadnom prípade nič spoločného. Čestne prehlásila, že o tejto spoločnosti nikdy nepočula a ani nikdy u nej nerobila žiadneho obchodného zástupcu. Bola si istá, že zo strany Y. G., M..N., došlo k špatnej identifikácii klienta podľa uvedeného čísla účtu. V súdoch zaslaných materiáloch je číslo účtu pravdepodobne spoločnosti F. A., a kód banky je XXXX, čo je kód P. G. na Slovensku. Zdôraznila, že ona vlastní číslo účtu s kódom banky XXXX, čo je kód P. G. pre Českú republiku. Okrem toho poukázala aj na ďalší rozpor a to mailovú komunikáciu medzi žalobkyňou a spoločnosťou F. A., ktorá jasne uvádza, že pridelený obchodný zástupca bola F.. Z. H. a nie žalovaná. Opätovne zdôraznila, že nie je žiadnym poskytovateľom nebankových úverov a nie je ani sprostredkovateľom pre žiadnu finančnú spoločnosť. Dodala, že v roku 2013 už bola dôchodkyňa, avšak pomáhala v kancelárii pána X., ktorý pôsobil ako sprostredkovateľ pre viacej finančných a nebankových firiem, pre ktoré pracoval. Následne doplnila, že z dôvodu, aby nemuseli 3 - 4 mesiace čakať na vyplatenie provízie, ktoré vyplácali jednotlivé spoločnosti, v úplnej dôvere a veľkej osobnej navíte poskytla, vyššie uvedený účet k zrýchleniu procesu, kam sa následne umožnilo klientom posielanie prvej platby na úvery. Pán X. potom tie peniaze z prvých platieb jednotlivých klientov vyberal a preposielal ich na dané spoločnosti, ale kam, to presne nevedela. Jej odmena bola vo výške 150 až 200 Kč mesačne, brala to ako privyrobenie 800 Kč k dôchodku. Na svoju česť priznala, že ona osobne nevyberala peniaze od klientov, to robil iba pán X. a priznala, že následne zistila, že vždy nebol čestný k svojim klientom. Neskôr zistila, že niektorých klientov pripravil o čiastky 25.000 Kč i viac. Ako náhle to zistila, okamžite prerušila akúkoľvek spoluprácu s pánom S. X.. Zdôraznila, že ona osobne peniaze od žalobkyne nevidela, z účtu ich nevyberala a táto záležitosť išla mimo jej osobu. Vinu priznala len v rozsahu, že v

dôvere zapožičala prázdny účet i s kartou pánovi X., ktorý potom prevádzal výbery za jej chrbtom bez jej vedomia. S poukazom na uvedené žiadala o zrušenie platobného rozkazu.

3. K odporu žalovanej sa písomne vyjadrila žalobkyňa a uviedla, že žalovaná na svoju obhajobu podala súdu nepravdivé informácie z toho titulu, že zo strany Y. G. nedošlo ku žiadnej špatnej identifikácii klienta, lebo zo strany Y. G. neprišlo k pochybeniu platby, prevod platby odišiel správne na číslo príjemcu tak, ako jej to bolo zaslané mailom a uvedené v schvaľovacom protokole. Podaním zo dňa 25. 06. 2013 žiadala banku o sprostredkovanie vrátenia platby a okamžité vrátenie platby späť a to z toho dôvodu, že sa žalovaná s ňou do 24 hodín vôbec nespojila a nespĺnila si podmienky a celú záležitosť s ňou kompletne nedokončila tak, ako to uvádzala v schvaľovacom protokole. Podaním zo dňa 19. 09. 2013 opätovne žiadala banku o sprostredkovanie vrátenia platby, nakoľko P. G. nepodala žiadnu odpoveď. Podaním zo dňa 22. 10. 2013 obdržala z Y. G. identifikačné údaje príjemcu platby a to na základe jej žiadosti o sprostredkovanie vrátenia platby, ktoré Y. G. poskytla P. G. údaje príjemcu, kde jej oznámil, aké sú identifikačné údaje príjemcu platby podľa čísla účtu príjemcu. Nebola teda pravda, že žalovaná vlastní iný účet. Výzvu na zaplatenie zo dňa 25. 10. 2013 žalovaná prevzala dňa 15. 11. 2013, a preto mala za to, že žalovaná porušila zákon, ona sa stala obeťou podvodu a žalovaná sa bezdôvodne obohatila, preto žiadala úhradu sumy 198 eur s úrokom z omeškania a náhradu trov konania.

4. Podaním zo dňa 08. 04. 2015 sa žalovaná vyjadrila k vyjadreniu žalobkyne a uviedla, že v roku 2013 vypomáhala v dôchodku preposielaním a doplňovaním investičných dotazníkov pánovi X. S., ktorý v tej dobe pracoval pre viacej finančných inštitúcií, sám chodil na školenia a mal právomoc vyberať finančné prostriedky na úhradu 1. platby uzatvorených pôžičiek. Ona sama na žiadnom školení nebola, nebola vedená u žiadnej spoločnosti pod registračným číslo, ani pre žiadnu spoločnosť priamo nepracovala a ani nie je majiteľkou žiadnej finančnej firmy, ktorá by poskytovala ostatným občanom úveru, či pôžičky. V prílohe 1 zaslala ukážku jej práce, ako aj uviedla, že našla informácie ohľadom L. J.. Ako predtým uviedla, z dôvodu zrýchlenia platieb pre klientov poskytla pánovi X. jej účet vedený u P. G., ktorý v tej dobe bol prázdny a mal slúžiť ako zberný účet pre prvé platby klientov, ktoré potom pán X. vyberal v hotovosti a vkladal na účet jednotlivých spoločností. Potvrdila, že dňa 20. 06. 2013 prišla platba od žalobkyne, avšak ona v tej dobe účet nechala plne k dispozícii pánovi X. a prestala mať prehľad o finančných transakciách, plne mu dôverovala. Zdôraznila, že peniaze od žalobkyne nikdy nemala v ruke, ani ich inak neodcudzila. Peniaze vybral druhý deň platobnou kartou pán X. vo výške 5.000 Kč, ktorý bol v tej dobe vo veľkej finančnej tiesni a riešil svoju insolventnosť a platenie nejakej pokuty o výške 5.000 Kč, informácie viď. príloha č. 4. Poukázala tiež na to, že v tej dobe všetko fungovalo a ona nemala dôvod chodiť na tento účet. Potvrdila, že zo začiatku vyberala peniaze ona osobne, ale potom bola chorá a pán X. ju požiadal o platobnú kartu, aby klienti nemuseli dlhodobo čakať na svoje úvery a ona z dôvodu svojej choroby mu kartu požičala, avšak pán X. jej tú kartu už nevrátil, až po 5 mesiacoch si spomenula, že ju má pán X., ktorý jej však neberie telefóny a tak ku dňu 25. 11. 2013 zrušila pin k tej platobnej karte a následne ju zrušila celú. Zároveň dodala, že sa pokúsila o zmierčie konanie so žalobkyňou a navrhla mesačné splátky, avšak žalobkyňa od nej požaduje celkom 592,26 eura v splátke po 118,47 eura, čo je pre ňu neúnosné. Z dôvodu, že žiadne peniaze neodcudzila, ani nie je poskytovateľom pôžičiek a nemá žiadnu zmluvu so žalobkyňou nemohla súhlasiť s platením úroku z omeškania. Následne poukázala na svoje mesačné náklady celkom 8990 Kč, t.j. 326,91 eura a príjem 10.244 Kč, t.j. 372,51 eura, vek a rodinnú situáciu. V prípade zaviazania na úhradu žiadala o splátkový kalendár vo výške 18 - 20 eur mesačne a odpustenie úroku z omeškania.

5. Podľa § 174 ods. 2 OSP, platného a účinného v čase podania odporu, podaním odporu včas s odôvodnením vo veci samej žalovanou došlo zo zákona k zrušeniu platobného rozkazu v plnom rozsahu a súd nariadil pojednávanie.

6. Súd vec prejednal na nariadenom pojednávaní a to dňa 18. 04. 2016, ktorého sa nezúčastnila žalovaná, svoju neúčasť ospravedlnila zdravotným stavom a uviedla, že ohľadom skutočností konania sa vedie trestné konanie na polícii Českej republiky, Krajské ředitelství Pardubického kraje OHK - SKPV, ÚO Pardubice, pod značkou KRPE-79784/TČ-2014-170681-OHK Pardubice.

Žalobkyňa uviedla, že čo sa týka predmetu sporu, ona tej osobe, ktorá je žalovanou v predmetnom konaní, neverí. Okrem toho uviedla, že ju to netrápi, kto zobral peniaze, ale chce ich späť a ak niekto povie, že je ochotný zaplatiť, tak to berie tak, že to uznal a keby už začala splácať, tak to už má dávno splatené.

7. Na ďalšom nariadenom pojednávaní konanom dňa 15. 06. 2016 uznesením zo dňa 15. 06. 2016 č.k. 14C/420/2013-123 súd konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného Krajským riaditeľstvom polície Pardubického kraja, územný odbor Pardubice, oddelenie hospodárskej kriminality SKPV č. konania KRPE-79784-271/TC-2014-170681 a po odpadnutí prekážky súd uznesením zo dňa 22. 01. 2019 č.k. 14C/420/2013-195 rozhodol o pokračovaní v konaní vedenom na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 14C/420/2013 a vo veci nariadil termín pojednávania na deň 04. 03. 2019, ktorého sa však nezúčastnila žalobkyňa ani žalovaná, pričom žalovaná požiadala o výsluch formou dožiadania.

8. Súd vykonal výsluch žalovanej prostredníctvom dožiadaného súdu, kde uviedla, že sa domnieva, že nie je povinná žalobkyni nič hradiť, pretože u pána X. vykonávala len administratívnu činnosť, preposielala e-maily, všetky podklady predávala pánovi X., nemala žiadne bankové poverenie, nesprostredkovávala úvery. Napriek tomu žalobkyni ponúkla splatenie čiastky, i keď to nezavinila, avšak žalobkyňa navýšila čiastku na 541,77 eura, čo nie je ochotná a ani nemá z čoho uhradiť. Pán X. sa dostal do insolvenčnej, z jej účtu, ktorý mu poskytla z dobrej vôle, aby mali rýchlejšie platbu od investorov, si pán X. vyberal peniaze, bez toho aby bola o tom informovaná. Pánovi X. plne dôverovala, avšak peniaze zrejme zneužíval pre svoju osobnú potrebu. Domnievala sa, že uvedené dlžné peniaze žalobkyne použil na pokutu vo výške 5.000 Kč v insolvenčnom konaní. Keď sa dozvedela, že je v insolvenčnej, ukončila s ním spoluprácu. Vo veci vedenej na Okresnom súde Pardubice je vedené konanie pod sp. zn. 2T 99/2018, kde je pán X. ako obžalovaný. Zdôraznila, že nič neurobila, na polícii bola ako svedok, má čisté svedomie a žiadnu pani J. neokradla, ani ju nepozná a žiadne peniaze od nej neinkasovala. Celá vec ju mrzela a ospravedlnila sa na konanie dňa 02. 09. 2019.

9. Následne súd vec prejednal na nariadenom pojednávaní a to v neprítomnosti žalovanej, ktorá bola vypočutá prostredníctvom dožiadaného súdu a tiež v neprítomnosti žalobkyne, ktorá sa bez ospravedlnenia nedostavila, podľa § 180 CSP.

10. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový a právny stav:

11. Z komunikácie na č.l. 13 - 20, 40 - 41, 43 - 55 spisu vyplývalo, že spoločnosť F. A., XXXXX - A. N., X. M., U. XXXXX - W., založená 1971 schválila žalobkyni žiadosť o úver a to za podmienok, že pri pravidelných mesačných splátkach s úrokom RPMN 8,2% p.a., sumu 30.000 eur na dobu splácania 15 rokov, mesačná splátka 198 eur. Následne uviedli, že po splnení podmienok sa so žalobkyňou spojí obchodný zástupca - F.. Z. H., ktorá sa preukáže plnou mocou s notárskym overením a doplní zmluvu o úveru, ktorú jej zaslali v náhľade na prečítanie, pričom dodali, že sa už nijako nebude meniť, len sa tam doplnia potrebné údaje. Obchodný zástupca mal povinnosť sa spojiť so žalobkyňou do 24 hodín po splnení podmienok zo strany žalobkyne a celú záležitosť kompletne dokončiť. Okrem toho uviedli, že nižšie sumy sa vyplácajú aj v hotovosti ihneď pri podpise zmluvy, sumy nad 2.000 eur sa ihneď zasielajú na účet. Obchodný zástupca ihneď po podpise zmluvy prepošle pred žalobkyňou peniaze z notebooku na účet, priamo za asistencie. Jedinou podmienkou bolo dodržanie zmluvy o úvere a prevod minimálne jednej mesačnej splátky na depozitný účet. Na vysvetlenie uviedli, že táto jedna splátka slúži pre prípad neplatenia alebo omeškanie na doplnenie dlžnej čiastky. Slúži tiež ako overenie bonity klienta, pretože si klientov v tejto prvej vlně úverov inak nepreverujú. Číslo depozitného účtu bolo uvedené XXXXXXXXXXX/XXX - P. G., M..N., ako variabilný symbol - ročné číslo bez lomítka. Zároveň uviedli, že po preposlaní prvej splátky je potrebné informovať mailom o prevode a napísať aktuálne telefónne číslo pre okamžité kontaktovanie zo strany obchodného zástupcu. Splátka na depozitnom účte bude uložená a po 6 mesiacoch si ju môže žalobkyňa vziať naspäť. Takže v súhrne zhrnuli, že čerpanie úveru je ihneď a tá splátka na depozitnom účte je len akási akontácia a ak je všetko v poriadku, tak si ju klient zasa vezme späť. Okrem toho bola výstraha, aby sa na depozit nekladala hotovosť, ale je potrebné prevádzať platby na depozit z účtu, na ktorý bude úver vyplatený, zdôvodnenie bolo, že jeho to súčasť overenia účtu. Záverom uviedli, že po vklade môžu úver stornovať a okamžite dostane splátku späť - v tom nie je problém. Následne žalobkyňa preposlala odskenovaný vklad prvej splátky a tiež uviedla telefónne číslo. Uvedenému predchádzala komunikácia, v rámci ktorej žalobkyňa vyjadrovala pochybnosti ohľadom uzatvorenia zmluvného vzťahu a následne bola uvedená komunikácia, v rámci ktorej sa dovoľavala plnenia z dohodnutého zmluvného vzťahu, uvedené predstavovalo komunikáciu s X..D..U. a žalobkyňou.

12. Dňa 19. 06. 2013 žalobkyňa realizovala europlatbu, účet príjemcu XXXXXXXXXXXX, kód banky príjemcu XXXX, suma 198 eur, splatnosť 19. 06. 2013, variabilný symbol XXXXXXXXXXXX, doplňujúce údaje zmluva o úvere.

13. Uvedená suma bola dňa 20. 06. 2013 pripísaná na účet s poznámkou J. O. a dňa 21. 06. 2013 vybratá z bankomatu vo výške 5.000 Kč.

14. Dňa 25. 06. 2013 bol zo strany žalobkyne doručený banke podnet - informácia a žiadosť, sprostredkovanie vrátenia platby, v rámci ktorého bola zaznamenaná požiadavka - neposk. požadovanej služby, storno úveru, návrh riešenia - okamžité vrátenie splátky späť na účet.

15. Podaním zo dňa 01. 07. 2013 Y. G., M..N.. oznámila žalobkyni, že nie je oprávnená realizovať opravu prevodu, ak k pochybeniu neprišlo zo strany banky, preto požiadali banku príjemcu predmetnej platby o jej vrátenie v prospech účtu žalobkyne. V prípade, že vám uvedená platba nebude v lehote 7 dní vrátená a jej príjemca je vám známy, odporučili jej, aby sa s požiadavkou o jej vrátenie následne obrátila priamo na neho. Rovnako tak ju poučili, že ak príjemca platby nie je známy, môžu jej na základe písomného vyhlásenia, ktoré je prílohou tohto listu, poskytnúť identifikačné údaje príjemcu v zmysle zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách.

16. Žalobkyňa následne dňa 04. 07. 2013 prostredníctvom vyhlásenia požiadala banku, aby v súlade s § 92 ods. 1 zákona o bankách č. 483/2001 Z.z. sprostredkovala vrátenie platby/vkladu. Rovnako tak žiadala, aby jej banka poskytla údaje potrebné na identifikáciu príjemcu platby/vkladu. Zároveň vyhlásila, že identifikačné údaje príjemcu platby/ vkladu uskutočnenej v prospech účtu príjemcu sú nevyhnutné k vymáhaniu takto vzniknutého bezdôvodného obohatenia.

17. Okrem toho dňa 19. 09. 2013 bol zo strany žalobkyne doručený banke podnet - informácia a žiadosť, sprostredkovanie vrátenia platby, v rámci ktorého bola zaznamenaná požiadavka - žiadame opätovne urgovať P. G. Česká republika, podnet č. 15893,16787, 18029, nakoľko od 19. 07. 2013 nemajú žiadnu odpoveď.

18. Z oznámenia Y. G., M..N.. zo dňa 22. 10. 2013 vyplynulo, že identifikačné údaje príjemcu platby, realizovanej dňa 19. 06. 2013 v sume 198 eur, VS: XXXXXXXXXXXX, účet príjemcu: XXXXXXXXXXXX/XXXX sú M. K., E. J. XX, XXX XX N., dátum nar. XX. XX. XXXX. Okrem toho P. G. oznámila, že účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX nie je vedený P. G., M..N., K. L. G., ale je vedený priamo P. G., M..N., Česká republika. Dodala, že keďže P. G., M..N., K. L. G. umožňuje uskutočňovať platobný styk aj klientom P. G., M..N.. so sídlom v K., pri ktorom môžu takíto klienti využívať slovenský bankový kód XXXX na uskutočnenie platobného styku prostredníctvom ich pobočky, tak sa predmetný účet môže javiť ako účet vedený P. G., M..N., pobočka zahraničnej banky. Každá platba klienta P. G., M..N.. N. N. I. K. uskutočnená prostredníctvom bankového kódu XXXX je okamžite odovzdaná P. G., M..N., ktorá ju na daný účet svojho klienta priamo pripíše.

19. Výzvou o vrátenie peňazí zo dňa 25. 10. 2013 žalobkyňa vyzvala žalovanú o vrátenie peňazí v sume 198 eur a to do 5 dní od doručenia urgencye, majúc pritom za to, že v zmysle § 725 odškodnenia obchodného zákonníka je povinná nahradiť jej všetku škodu, ktorá jej vznikla, pretože v opačnom prípade bude nútená sa obrátiť na orgány činné v trestnom konaní. Ako odôvodnenie uviedla, že bola podvedená z jej straty a to z dôvodu, že ju uviedla do omylu z prečinu podvodu vzniknutého bezdôvodného obohatenia v zmysle ustanovenia § 52 Občianskeho zákonníka. Z tohto titulu vyvinie právne kroky na vymáhanie pohľadávky. Uvedené podanie žalovaná prevzala dňa 15. 11. 2013, o čom svedčí podací lístok a aj doručienka do vlastných rúk, podpísaná žalovanou.

20. Dňa 25. 11. 2013 žalovaná za poplatok 20 Kč požiadala o zmenu PIN na karte a následne bola karta zrušená.

21. Okrem toho v konaní bola predložená aj ukážka práce žalovanej a tiež skutočnosť, že z mailu žalobkyne XXXlevica@azet.N., bol v období 19. - 24. 04. 2013 vyvinutý kontakt na spoločnosť S. U. za účelom uzatvorenia úveru a to v mene L. J.. Taktiež žalovaná preukazovala výpisom z účtu kontakt s S. X. a jeho disponovanie s účtom, ako aj pokutu vo výške 5.000 Kč, doručenú 03. 06. 2013 a tiež prehľad pohľadávok.

22. V priebehu súdneho konania žalovaná vykonala aj pokus o ukončenie sporu zmiernou cestou, avšak bezúspešne. Ponúkla sa uhradiť sumu 198 eur v splátkach, avšak žalobkyňa požadovala aj úroky z omeškania vo výške 370,26 eura (správne malo byť 29,97 eura - 8,5% ročne zo sumy 198 eur od 19. 06. 2013 do 30. 03. 2015) a trovy konania a splátku 118,47 eura.

23. Taktiež žalovaná preukázala svoje majetkové pomery a to starobný dôchodok 10.244 Kč mesačne, vyúčtovanie nájomného vo výške 6.000 Kč, energia 700 Kč.

24. Následne zo správ Krajského riaditeľstva polície Pardubického kraja, územný odbor Pardubice, oddelenie hospodárskej kriminality SKPV č. konania KRPE-79784-271/TČ-2014-170681 súd zistil, že vyšetrovanie bolo ukončené, bola podaná obžaloba a následne rozsudok zo dňa 29. 04. 2019 č.j. 2T 99/2018-3366, v rámci ktorého bol obžalovaný S. X. uznaný za vinného, že minimálne v období mesiaca května 2012 do mesiaca ledna 2015 prevažne ako osoba vystupujúca menom obchodnej spoločnosti E. X. S. F. N. N. XXXXX A. N., X. M., U. XXX XX - W., za ktorú nemal oprávnenie akokoľvek konať či ju zastupovať, v úmysle získať pre seba neoprávnený majetkový prospech, ponúkal z kancelárie budovy umiestnenej na adrese W. XX. X. I. K., odkiaľ bola v skutočnosti vyvíjaná činnosť v prostredí internetu, najmä na T.K.U. M. T.K..N., prípade prostredníctvom emailovej komunikácie, poskytnutie úverov či pôžičiek, prípadne ich sprostredkovanie, a v jednom prípade i sprostredkovanie práce v zahraničí, pričom podmienkou pre ich získanie a vyplatenie bolo uhradenie zálohy, poplatku, provízie či prvej splátky, ktoré záujemcovia podľa jeho pokynov previedli v prospech bankového účtu č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, jeho majiteľkou bola jeho matka I. X. a nemal dispozičné oprávnenie, č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, jeho majiteľom bol jeho otec X. X., č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, jeho majiteľkou bola žalovaná a č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, jeho majiteľom bol S. X. a k nim mal dispozičné oprávnenie, prípadne ku ktorým mal prístup a mohol ich využívať, pričom v skutočnosti nemal nikdy v úmysle záujemcom požadovaný finančný produkt zaistiť, pretože za účelom jeho poskytnutia nevykonal žiadnu činnosť, ani nikomu z poškodených klientov finančný produkt nebol poskytnutý, či im neboli vrátené vložené finančné prostriedky, ktoré naopak z bankového účtu obratom vybral a používal pre svoju osobnú potrebu, keď tak svojím konaním uviedol do omylu nižšie uvedené poškodené bod. 42 - týka sa žalovanej a spôsobil jej škodu vo výške 4.992,97 Kč (198 eur). Za tento skutok bol odsúdený a tiež mu podľa § 228 ods. 1 tr. rádu bola uložená povinnosť na náhradu škody zaplatiť poškodenej - žalovanej čiastku 198 eur. Obžalovaný a štátny zástupca sa vzdali práva podať odvolanie, rozsudok sa doručuje poškodným a následne nadobudne právoplatnosť.

25. Podľa čl. 4 ods. 1 nariadenia EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej len nariadenie), ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.

26. Podľa čl. 7 bod 2 nariadenia osobu s bydliskom na území členského štátu možno žalovať v inom členskom štáte: 2. vo veciach nárokov z mimozmluvnej zodpovednosti na súdoch podľa miesta, kde došlo alebo by mohlo dôjsť ku skutočnosti, ktorá zakladá takýto nárok;

27. Podľa čl. 27 nariadenia ak má súd členského štátu konať vo veci, v ktorej majú výlučnú právomoc súdy iného členského štátu na základe článku 24, aj bez návrhu vyhlási, že nemá právomoc.

28. Ustanovenie čl. 27 definuje, v ktorých prípadoch sú súdy členského štátu povinné skúmať svoju právomoc ex offa. V ostatných prípadoch túto povinnosť nemajú.

29. Podľa čl. 2 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007 z 11. júla 2007 o rozhodnom práve pre mimozmluvné záväzky (RÍM II) na účely tohto nariadenia pojem škoda označuje každý následok civilného deliktu z bezdôvodného obohatenia, z konania bez príkazu (negotiorum gestio) alebo z predzmluvnej zodpovednosti (culpa in contrahendo).

30. Podľa čl. 10 ods. 1 RÍM II ak sa mimozmluvný záväzok vyplývajúci z bezdôvodného obohatenia, vrátane vrátenia neoprávnene prijatej platby, týka existujúceho vzťahu medzi stranami, akým je napríklad zmluva alebo civilný delikt, ktorý má úzku väzbu s týmto bezdôvodným obohatením, spravuje sa tým istým právnym poriadkom ako uvedený vzťah.

31. Podľa čl. 10 ods. 2 RÍM II ak rozhodné právo nemožno určiť podľa odseku 1 a strany majú svoj obvyklý pobyt v tej istej krajine v čase, keď došlo ku skutočnosti, ktorá spôsobila bezdôvodné obohatenie, rozhodným právom je právny poriadok tejto krajiny.

32. Podľa čl. 10 ods. 3 RÍM II ak rozhodné právo nemožno určiť podľa odsekov 1 alebo 2, rozhodným právom je právny poriadok krajiny, na území ktorej došlo k bezdôvodnému obohateniu.

33. Podľa čl. 10 ods. 4 RÍM II ak je zo všetkých okolností veci zrejmé, že mimozmluvný záväzok vyplývajúci z bezdôvodného obohatenia má zjavne užšiu väzbu s inou krajinou než s krajinou uvedenou v odsekoch 1, 2 a 3, uplatní sa právny poriadok tejto inej krajiny.

34. S poukazom na uvedené súd musel ustáliť, že právomoc súdu sa spravuje čl. 7 ods. 2 nariadenia EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach v spojení s čl. 27 nariadenia, v zmysle ktorého súd nie je povinný skúmať svoju právomoc podľa čl. 7 ods. 2 nariadenia ex offo, ale môže ju skúmať len na námietku strany sporu. Žalovaná právomoc súdu nenamietala, preto súd ustálil, že má právomoc vo veci konať a rozhodnúť, keďže vec nepatrí do právomoci určenej v čl. 24.

35. Následne súd skúmal otázku rozhodného práva a ustálil, že otázku rozhodného práva je potrebné ustáliť v zmysle čl. 10 ods. 3 RÍM II a určiť za rozhodné právo právny poriadok krajiny, na území ktorej došlo k bezdôvodnému obohateniu, t.j. v Českej republike došlo k bezdôvodnému obohateniu, teda za rozhodné právo bolo potrebné určiť právny poriadok Českej republiky. K uvedenému súd dospel z toho dôvodu, že predmetom sporu bolo bezdôvodné obohatenie z predzmluvných rokovanií o zmluve o úvere, pričom k platnému uzatvoreniu zmluvy o úvere nedošlo. Žalobkyňa ako oprávnená poskytla bezdôvodné obohatenie a k bezdôvodnému obohateniu na jej úkor došlo tým, že povinný z bezdôvodného obohatenia prijal finančné prostriedky ňou poskytnuté a tieto boli prijaté na účte v Českej republike, ako aj následne v Českej republike boli vyzdvihnuté z účtu, teda k bezdôvodnému obohateniu došlo na území Českej republiky.

36. Podľa § 2395 zákona č. 89/2012 Sb. občanský zákoník (ďalej len občanský zákoník) smlouvou o úvere se úvěrující zavazuje, že úvěrovanému poskytne na jeho požádání a v jeho prospěch peněžní prostředky do určité částky, a úvěrovaný se zavazuje poskytnuté peněžní prostředky vrátit a zaplatit úroky.

37. Podľa § 2991 ods. 1 občanský zákoník kdo se na úkor jiného bez spravedlivého důvodu obohatí, musí ochuzenému vydat, oč se obohatil.

38. Podľa § 2991 ods. 2 občanský zákoník bezdůvodně se obohatí zvláště ten, kdo získá majetkový prospěch plněním bez právního důvodu, plněním z právního důvodu, který odpadl, protiprávním užitím cizí hodnoty nebo tím, že za něho bylo plněno, co měl po právu plnit sám.

39. Podľa § 2993 občanský zákoník plnila-li strana, aniž tu byl platný závazek, má právo na vrácení toho, co plnila. Plnily-li obě strany, může každá ze stran požadovat, aby jí druhá strana vydala, co získala; právo druhé strany namítnout vzájemné plnění tím není dotčeno. To platí i v případě, byl-li závazek zrušen.

40. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že žaloba žalobkyne voči žalovanej nie je dôvodná. Mal pritom za to, že žalobkyňa sa domáhala zaplatenia sumy 198 eur s príslušenstvom a to na tom skutkovom základe, že žalovaná jej prisľúbila vybaviť úver, a preto jej zaslala na účet sumu 198 eur. Uvedenú skutočnosť však žalobkyňa žiadnym spôsobom nepreukázala a žalovaná jednoznačne poprela, že by prisľúbila žalobkyni vybaviť úver a za týmto účelom by od nej prevzala sumu 198 eur. Súhlasila však s tým, že suma 198 eur jej bola pripísaná na účet, o čom aj sama predložila dôkaz a taktiež preukázala, že táto suma bola vybratá, avšak v tomto ohľade poukázala na osobu S. X., ktorému vypomáhala a tiež prepožičala jej účet a to za účelom urýchlenia vybavovania úverov pre klientov. Okrem toho uviedla, že následne až zistila, že S. X. pripravil niektorých klientov o čiastky peňazí a uvedené ohlásila na polícii Českej republiky. Následne prebiehalo vyšetrovanie, bola vznesená obžaloba a súd vo veci samej rozhodol rozsudkom zo dňa 29. 04. 2019 č.j. 2T 99/2018-3366 tak, že obžalovaného S.

X. uznal za vinného, že minimálne v období mesiaca května 2012 do mesiaca ledna 2015 prevažne ako osoba vystupujúca menom obchodnej spoločnosti E. X. S. F. N. N. XXXXX A. N., X. M., U. XXX XX - W., za ktorú nemal oprávnenie akokoľvek konať či ju zastupovať, v úmysle získať pre seba neoprávnený majetkový prospech, ponúkal z kancelárie budovy umiestnenej na adrese W.. XX. X. I. K., odkiaľ bola v skutočnosti vyvíjaná činnosť v prostredí internetu, najmä na T..K..U. M. T..K..N., prípade prostredníctvom emailovej komunikácie, poskytnutie úverov či pôžičiek, prípadne ich sprostredkovanie, a v jednom prípade i sprostredkovanie práce v zahraničí, pričom podmienkou pre ich získanie a vyplatenie bolo uhradenie zálohy, poplatku, provízie či prvej splátky, ktoré záujemcovia podľa jeho pokynov previedli v prospech bankového účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX, jeho majiteľkou bola jeho matka I. X. a nemu mal dispozičné oprávnenie, č. XXXXXXXXXXX/XXXX, jeho majiteľom bol jeho otec X. X., č. XXXXXXXXXXX/XXXX, jeho majiteľkou bola žalovaná a č. XXXXXXXXXXX/XXXX, jeho majiteľom bol S. X. a k nim mal dispozičné oprávnenie, prípadne ku ktorým mal prístup a mohol ich využívať, pričom v skutočnosti nemal nikdy v úmysle záujemcom požadovaný finančný produkt zaistiť, pretože za účelom jeho poskytnutia nevykonával žiadnu činnosť, ani nikomu z poškodených klientov finančný produkt nebol poskytnutý, či im neboli vrátené vložené finančné prostriedky, ktoré naopak z bankového účtu obratom vybral a používal pre svoju osobnú potrebu, keď tak svojím konaním uviedol do omylu nižšie uvedené poškodené bod. 42 - týka sa žalovanej a spôsobil jej škodu vo výške 4.992,97 Kč (198 eur). Za tento skutok bol odsúdený a tiež mu podľa § 228 ods. 1 tr. rádu bola uložená povinnosť na náhradu škody zaplatiť poškodenej - žalovanej čiastku 198 eur. Obžalovaný a štátny zástupca sa vzdali práva podať odvolanie, rozsudok sa doručuje poškodeným a následne nadobudne právoplatnosť. Z uvedeného vyplýva, že bezdôvodne sa na úkor žalobkyne obohatila iná osoba ako žalovaná a táto osoba bola aj zviazaná, aby žalobkyni nahradila škodu v rozsahu bezdôvodného obohatenia. S poukazom na uvedené súd ustálil, že žalobkyňa nepreukázala, že by sa na jej úkor obohatila žalovaná.

41. Navyiac, súd na základe vykonaného dokazovania musel konštatovať aj tú skutočnosť, že žalovaná nebola ani účastníčkou predzmluvných rokovaní, na základe ktorých žalobkyňa cielene, nie omylom poskytla v súdnom konaní vymáhané plnenie. V tomto ohľade bolo v súdnom konaní preukázané len to, že účet žalovanej bol len platobným miestom určeným príjemcom plnenia, ktorým bola spoločnosť F. A., v mene ktorej neoprávnenne vystupoval S. X., ako vyplynulo z trestného konania. Okrem toho žalobkyňa si uplatnila sumu bezdôvodného obohatenia aj voči p. X. v trestnom konaní, čím preukázala svoju vedomosť ohľadom subjektu, ktorý sa na jej úkor bezdôvodne obohatil, čo nebola žalovaná, teda žalobkyňa neoprávnenne vymáha bezdôvodné obohatenie od dvoch rôznych subjektov, t.j. duplicitne. Preto ani v prípade, ak by nebolo preukázané, kto sa bezdôvodne obohatil na úkor žalobkyne, nebolo by možné žalobe žalobkyne proti žalovanej vyhovieť a to pre nedostatok pasívnej vecnej legitimácie žalovanej.

42. Z týchto dôvodov súd žalobu žalobkyne zamietol.

43. Záverom k argumentom žalovanej súd dodáva, že iná hmotnoprávna situácia by bola vtedy, keby žalobkyňa omylom zašle žalovanej na účet finančné prostriedky. V tomto prípade by žalovaná bola pasívne vecne legitimovaná a to i v prípade, ak by ich ona sama nevybrala, pretože za vedenie účtu zodpovedá jeho majiteľ. Bolo nezodpovedné správanie žalovanej, že zverila účet tretej osobe, ktoré ho zneužila, avšak v prípade omylom zaslaných platieb zo strany inej osoby by boli námietky žalovanej irelevantné. Uvedeným je možné zdôvodniť aj žalobkyňou namietanú ochotu uhradiť dlžnú sumu zo strany žalovanej, ktorá si bola vedomá svojho zavinenia.

44. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal, pretože jej žiadne trovy konania nevznikli a to i napriek tomu, že bola v spore v plnom rozsahu úspešná.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Levice písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody)

a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.